

INSCHRYVINGSPRYS.

Voorop betaeld van vier tot vier maanden.

Voor de stad. . . fr. 1-50
Voor den buiten. . . 1-75
Voor 't vreemde. . . 2-25
Per maand voor de stad alleen. 58

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN.

De bekendmakingen betalen 20 centiemen den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de notarissen, ambtenaren, enz. Prys van een Numm. 10 C^{en}.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK : DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde artikels ten langsten Donderdag noon, vrachtyr toe te zenden: Gent, Hoogpoort, n° 27.

Men kan zich abonneren op bovengemeld adres, by den drukker dezer en op alle postbureelen.

Yzerenwegen. — Uren van Vertrek.

De Konwoijen met een * getekend, zyn Expresstreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. . . 5-00 8-55**
Brussel, langs Denderleeuw. 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40
Mechelen, Antwerpen. . . 5-00 8-55** 11-50 2-20 5-40** Mechel.
Lier. 5-00 2-20
Dendermonde. 5-00 7-00 8-55** 11-50 2-20 5-00
Aelst. 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40

Lokeren. 5-00 7-00 11-50 5-00
Nin., Geerardsb., Less., Aeth. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00 7-40
Brugge, Oostende. 6-15 9-15 1-15 4-55* 7-05
Kortr., Moskr., Doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-25 4-40 7-10
Douai, Atrecht, Amiens Parys 6-00 9-20* 1-25** 4-40
Kales. 6-00* 9-20 7-10**
Bergen, Quievrain. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Manage, Charleroi, Namen. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Leuven, Thien., Luik, Verv. 5-00 8-55* 11-50 2-20 5-40** Thien. 7-40**

Landen. 5-00 8-55 11-50 2-20
Keulen, Aken. 8-55* 11-50 Aken 7-40*
Gladb., Duss., Cref. Ruhrort, 8-55*

AUDENAERDE.

Van Gent naer Audenaerde. 9-25 2-25 7-45
Van Audenaerde naer Gent. 7-20 12-15 6-00
LAND VAN WAES.
Van Gent naer Antwerpen. 6-40 9-00** 10-20 2-50** 4-20 7**
Van Antwerpen naer Gent. 5-50 8-50** 10-50 2-50** 4-50 7**

GENT, ZATERDAG 18 AUGUSTY 1860.

STAETKUNDIG OVERZICHT.

Toekomst.

Welke is de toestand van Europa tegen over der vryheid en het regt der volken? Indien men niet, uit de hedendaegsche moeijeligheden waerin de diplomatie is gewikkeld, de geheime oorzaak van den stryd kon herkennen, die, om den volksgeest van het echte doel zynen belangen af te wenden, het staet uit de schede trekt, en de onrust en de vrees gaende maekt; gebeurtenissen voorbereidt, waarvan den uitslag voorop berekend is, men zou er niet klaer uitkomen; doch al de schriktooneelen, die de staetkundige listen en kuiperyn over den bodem van het vaste land, aen het volk tot tyddendryf oplevert, is eenen strek jegens de massa, om den aenvangingsgeest te belemmeren der vrydenkers, die langzaam, maer beraden, het werk van vernieling tegh de slavelyke voogdy der volken voortzetten, en den weg banen langs waer de vryheid op den troon des werelds komen moet.

Inderaad wat grondbeginselen van volken vryheid, liggen erin de bloedige gevechten, der Oosterysche strydbenden, met die van den Piemont? Vrankryk, die het volk onderwys vernietigt, — ten minste eene verkeerde rigting geeft, — het vry onderzoek belemmert, de drukpers boeit; de persoonelyke vryheid niet eerbiedigt, en alle monden stopt, verspeelt zyn geld en zyne soldaten, ter ondersteuning van Victor-Emmanuel die de schynwoorden van vryheid op zyn bannier heeft geschreven, tegen een goevernement, dat dezelfde elementen van verdrukking als regerings vorm heeft ingehuldigd. Garibaldi, stort het bloed der Italianen, om de vryheid en de eenheid van een verdrukte volk, en hy ontruikt ze slechts aen eenen dwingeland, om die in de handen van den gunsteling van eenen anderen dwingeland over te leveren; om als onderdanen van dezen tot onderdanen van een anderen gekroonde meester over te gaen. Men kan daer slechts een stelsel, van roovery in zien, waer in den buit, aen den magtigsten ten deele valt, maer volken vryheid ligt er niet in opgesloten. Verandering van regerings-vormen, verplaatsing en verbloeming der middelen, maer voortdurend van het geweld, tegen de beginselen, der souvereiniteit van het volk, dat is stelig.

De toestand van Europa is dus eene vaste berekening onder degenen die der brutale magt beschikken; de slagting der kinderen van het volk die zy in elkanders ryen te weeg brengen, zyn slechts afwisselingen om de massa bezig te houden, maer maken geene inbreuk op hunne geheime verstandhouding.

Waer moeten wy dan onvermydelyk henen? de voortdurend van een dergelyk stelsel, moet natuerlyk de beschaving en de vooruitgang stuiten; maer kan de vooruitgang gestuit worden? Is hy niet de pael door godshand af geteekent, die aen de dwingelanden toeroept: hier blyft gy staen! hier is uw spektakel ten einde! Hier begint de stryd van de reden tegen de vernieling van uwe groefkanonnen! Hier begint de ont-

voogding der groote meerderheid, het regt en de vryheid, tegen het onregt en de ketenen! Groote en Magtigen der aerde die op het voorregt en het geweld, de logen hebt gebouwen, aenbeden en bewierookt, sta! ziedaer! de ALGEMEENE OMWENTELING!

De kunst van NEGEMANCY. — (Necromancie.)

Op den buiten verkeert men nog altyd in het vast geloof dat er menschen zyn die kunnen tooveren — met den kwaden geest omgaan. —

In Vrankryk, alwaer het onderwys nog zoo zeer gebrekkig is op het veld, hoort men veel van eene soort van lieden spreken, die de landbouwer, als zy het er op gemikt hebben, door tooverkunst, groote schade kunnen toebrengen; waer het voorvalt men zegt gemeenlyk — *il y a un sort* — gelyk of men hier zou zeggen: — het kwaed heerscht er. — Maer dat men van zulke dommigheden hier in België, en zelfs in de omstreken van Gent, hoort praten, dat wisten wy niet.

Het onderwys en den aenhoudenden stryd der drukpers, tegen alle verouderde gedachten van dien aard, schenen ons het geloof aen boven natuerlyke verschynselen, al verre uitgeroeit te hebben; het is niet zoo; men houdt nog minig, aen de zoo gezegde, kunst van negemancy.

Hier over hebben wy een landbouwer gehoord die, op eenen korten tyd vier beesten, om beter te zeggen, geheel zynen stal, heeft verloren; verlies waer vanhy de oorzaak teenemael aen de kwaede geest toeschreef. — Gy lieden der steden, sprak hy, die aen niets meer geloof, gy dryft den spot me dingen waer van wy meer als eens ooggetuige zyn geweest. Voor de eerste maal dat ik dit zonderling gedraus in mynen stal hoorde, dat my aen eene samenkomst van al de duivelen deed gelooven, wist ik niet wat er van maken; myne beesten brieschten, liepen door en over elkander, en maekten een geweld, lyk om alles aftebreken. Schoon bevreest, stond ik op en riep mynen knecht, en toen wy de deur van den stal opende, werdte eensklaps alles stil. De arme dieren waren gloeiend en doorweekt van 't zweet. Wy keken overal rond doorsnuffelde hoeken en kanten en vonden niets; doch nauwelyks waren wy te bed, als het getier en geklanter van er begon en van dag tot dag zoo voort ging, tot dat myne laatste koei, den nek af was. Sedert dien heb ik van niets meer gehoord. Lacht er nu mede, lyk het u smaekt, dat heb ik gezien: en gezien met myn oog.

Pachter antwoorde ik hem, ik geloof dat gy op die manier twee vier beesten hebt verloren, maer zyn de oorzaken soms niet van geheele natuerlyke verschynselen af te leiden? Het kwaed, of het gene gy de kunst van negemancy noemt, is loutere herssenschim.

De beesten, gelyk de menschen zyn even bedeed met het gevoel van angst en vrees, en hy hen gelyk by ons, dit gevoel verraedt zich in het instinct of natuerdrift van ons eigen behoud, iedere maal, dat ons leven door een ingebeeld gevaer zelfs bedreigd is. Het paerd, de koei, en al wat onder den hemel woont, hebben niet min, dan wy, een schrik van den dood. Het beest heeft zyne gewaerwoordingen; het kan sidderen en beven voor het gevaer waerin het geloofd te verkeeren, en gelyk men ook veel menschen vindt die by de minste zwaarigheid, de tegenwoordigheid van geest verliezen, in zoo verre, somtyds, dat zy om een ingebeeld gevaer te

ontloopen, zonder omzien eene wezentlyk trotseren, het beest gevolgentlyk dat niet kan redeneren noch onderzoeken kan zich veel eer aen den schyn van iet bedriegen, als wy, en als dit iet, vreesverwekkend voorkomt is het zeker niet moeijelyk dat zy in eenen staet van verwarring geraken, die geene palen heeft. Een enkel gefluit, zet een paerd, op hol, waerom dan pachter zou het niet mogelyk wezen dat de vrees, de verwarring en het gebulder der beesten, voorkomt uit zeer natuerlyke dingen, waerin zy voor het behoud huns levens, een gevaer te gemoet zien? verondersteld dat er in den stal slechts een sluwyn zich verborgen hield, dat des nachts over en weder loopt, misschien al op den rug der beesten springt, of al iet anders, men kan er duizende gevallen van afleiden, de vrees moet slechts by een enkel dier ontstaan en zie daer, ghêel den stal in rep en roer.

Veel al, en dit is nog een groot gebrek in den landbouw, zyn de stallen te klein voor het getal beesten, de minste beweging stoot hen op elkanderen, en in een aenval van vrees, men kan denken wat beroerte er moet uit voort-spruiten.

Hoe komt het zal men zeggen, dat, by het verschynen van de knecht of de pachter in den stal, het gerucht en het geschreeuw schielyk ophoudt. Dit komt ons alweer zeer natuerlyk voor. Het dier heeft vertrouwen in den man die er mede omgaet. Als een hond in gevaer verkeert of geloofd te verkeeren, zal hy zich tuschen de beenen van zyn meester komen verschuilen, het is dan wel zeker dat hy denkt van daer eene bescherming, tegen het gene hem bedreigt, te vinden. Dus het vertrouwen in zyn meester stilt zyn ongerustheid en maekt dat hy niet, met de vrees op den nek loopt en blyft loopen. De zelfde invloed moet zich doen gevoelen by andere dieren.

Neen, neen pachter, als dergelyke gevallen zich opdoen, dat men vry en vranc den nacht in den stal overbrengen en de beesten gerust stellen, zonder aen boven natuerlyke verschynselen, aen kwade geesten of aen de kunst van negemancy te denken.

Ongelukken.

De werkmán, die in deze laatste dagen, door den val van een trap gedood is, en die gelyk men alreede weet, den eenigen onderstand zynen ouderen was, is door den ondernemer van het werk, wat zeer onverschillig behandeld. De *Journal de Gand*, maekt ons bekend, dat de ouders van den ongelukkigen, juist de salaris hebben ontvangen der uren dat deze, tot aen het rampgeval, gewerkt had, en hy levert de zoo liberale daed, van menschenliefde aen de openbare denkwyze over. Tevens maekt het zelfde blad ons ook bekend, met de hulp door de maetschappy *Zonder naem*, aen de ouderen voorzeidt, toegereikt.

In de eeuw waerin wy leven, van ongetemde baetzucht, die voor het beheer van het gouden kalf slavelyk den knien buigt, en aen een schandalig materialismus, boven allen zedelyken indruk des levens, den voorrang geeft, moet het ons niet verwonderen, van al de edelmoedige gewaerwoordingen der ziel, onder het walgende juk der eige belangen en stoffelyke gretigheden, te zien bezwyken.

Voorop weten wy en reeds lang, dat die genen, van wien de beurs het hart gebied, en het gevoel regelt, als het eene daed geldt, van enkele menschevriendheid, dat die genen de

openbare denkwyze al niet veel in de oogen zien. Zy kennen het orderwoord: *Geld boven!* het overige, is niets anders als eene manier van zien, dat is geen raedsel; maar wy willen het *Journal de Gand* eene enkele vraag doen. Waerom als dit blad, het gebrek aan medoogen en mildheid, in dit geval, zoo zeer ter hart neemt, en langs den eenen kant deze verhardheid, schandvlekt, waerom, zeg ik, in dergelyke andere gevallen, tegen die verhardheid niet gelykelyk handelen, langs den anderen kant? Waerom is dit blad, niet regtveerdig in het laken van een en dezelfde daed, zoo wel als die, zich voor doet in nyverheids-gestichten, van vlas en katoen, als by nyveraers van minderen invloed? Als men langs hier den edelmoedigen wilt spelen en tegen de haetzucht van den eenen de algemeene verontwaardiging poogt gaende te maken, mag men langs daer den dooven niet uitsteken, de feiten verbloemen en den schuldigen verschoonen, of te wel, het zou ons moeten voorop verwittigen dat al wat schandelyk en laekbaar is, slechts zal gelaekt en geschandvlekt worden, als zyne stoffelyke belangen er niet om te lyden hebben.

Kort op een zyn wy getuigen van talryke schrikgevallen, in fabrieken, alleen door de schuld des meesters, om het uitgeven van een weinig geld, te sparen, te weeg gebragt, en de *Journal de Gand*, heeft er over gezweven.

Wy zien lyken en verminkte lichamen voor onze oogen! Iederen dag hoort men van nieuwe rampen. Ginds verspreidt zich de vernieling; de werkers stuimen de locht in en vallen verpletterd ter aerde. Op eene andere plaats wordt hy door den verdalgende stroom der ongelukken medegesleept, en het *Journal de Gand* vindt geen enkel woordken, om de schrabzucht der nyveraers te bestraffen en ten minsten de genen, verantwoordelyk te maken, die de rampen kunnen voorkomen.

In de maatschappy der Leije, zynen bevelen die het gevaer in de muil loopen, en twee op elkander, volgende ongelukken zyn niet voldoende om, die bevelen te veranderen. Nogthans er wordt op gezweven.

In de maatschappy der Gantoise, wordt een kind gedood, en een tweede vier vingeren van de hand weggenomen, niemand spreekt er van. Er zyn ongelukkigen aen te teekenen in de gestichten der heeren Smet Frères, Coster, Vanden Broeken, en de *Journal de Gand*, kent ze of moet ze kennen, nogthans hy zwygter over. Zyn de gevaren waerin de werker verkeert, dan slechts, als zy kunnen verholpen worden, misschien meer gedoogzaam? Een ongeluk, heeft eene oorzaak voor, moet die oorzaak niet onderzocht worden om de verantwoordelykheid er van af te leiden? Maar neen, het journal schynt daer niet te willen van hooren! Men moet zyne vrymoedigheid zoo ver niet op proef stellen. Het blad weet slechts, dat hy dit laatste ongeluk, de aennemer wegens de ouderen van den gedooden, niet al te liberael is geweest, dit is genoeg. Welke huighelary! Eenige eenten, meer als 't u beliest, zie daer het gebed, der beschaving over het kind van het volk.

VOLK.

Gy zyt van het volk: hoort vooreerst wat het is het volk.

Daer zyn mannen die onder den last van den dag, gestadig blootgesteld aen de zon, aen den regen, aen den wind, aen alle de ongeweerden van de lucht, de aerde beploegen, en in haren schoot het zaad nederleggen, alsmede een deel van hunne kracht, en van hun leven, en alzoo in het zweet huns aenschyns, het voedsel verkrygen dat aen allen noodig is. — Die mannen, dat zyn mannen van het volk.

Anderen werken in bosschen, in steengroeven, in mynen, dalen neder tot eene onmetelyke diepte om er zout, kolen en yzer uit te halen, en alle de materialen die onmisselyk zyn voor de stielen en de kunsten. Deze, zooals de eerste, worden oud in hunnen arbeid, om aen alle menschen de dingen te verschaffen die zy noodig hebben.

— Dat zyn alweer mannen van het volk.

Anderen smelten de metalen, bewerken ze, geven hun de vormen die ze bekwaam maken tot eene menigte gebruiken; anderen bewerken het hout; anderen weven de wol, het vlas, de zyde, maken verscheidene stoffen; anderen voorzien op de zelfde wyze aen de verschillende behoeften die uit de natuur diergelyk voortspruiten, of uit den maatschappelyken toestand. — Dat zyn nog mannen van het volk.

Een groot getal, te midden van de gestadige gevaren, doorloopen de zee, om van het eene land in het andere over te brengen, hetgeen aen ieder van die landen noodig is; ofwel zy stryden tegen de baren en de tempeesten, zoowel in de brandende lucht der warme landen, als in het ys der koude streken, om door de vischvangst de hoeveelheid voedsel te vermeederen, of aen de zee eene menigte voortbrengselen te onttrekken, die nuttig zyn aen het menschelyk leven. — Die mannen, dat zyn weer mannen van het volk.

En wie is het die de wapens neemt voor het vaderland? die het verdedigt, die er zyne schoonste jaren aen besteedt,

en zyne ruste en zyn bloed? Wie is het die zich opoffert en sterft voor de zekerheid van de anderen, en om hun het geluk van het huisselyk leven te laten genieten? wie zyn het anders als de kinders van het volk?.....

Zonder het volk, geene welvaart, geen vooruitgang, geen leven; want geen leven zonder werken, en het werken is overal het lot van het volk.

Moest het op eens verdwynen, wat zou de zamenleving worden? zy zou met hem verdwynen. Er zouden maer eenige mannen overblyven op de aerde die zy dan wel zouden moeten beploegen met hunne handen. Om te leven zouden zy direktelyk volk moeten worden.

En in die zamenleving welke byna alleen uit het volk is zamengesteld, en die slechts door het volk kan bestaan wat is de staat van het volk? Wat doet zy voor hem?

Zy veroordeelt het om eeuwig tegen eenen hoop hinderpalen van alle slach te stryden, waer door zy de verbetering van zyn lot, en de lafenis van zyne kwalen wil beletten. Zy laet het slechts een klein gedeelte van de vrucht van zynen arbeid genieten; zy behandelt hem, gelyk een boer zyn zyn peerd of zynen os behandelt, en dikwyls nog zoo goed niet. Zy maekt hem, onder verschillende namen, eene eeuwige slaverny en een lyden zonder hoop.

LAMENAIS.

Raad der Werkregters.

De uitvoering der wet van 7 february 1859, moest de kiezing voor de leden van de nieuwe raad van Prud'hommes in het begin van dit jaar doen plaats hebben. Eenige dier raden, zyn in voege gebleven gelyk voor de nieuwe wet. Anderen hebben geloofd, dit ambt niet meer te volherden zonder eene nieuwe kiezing. Het is alzoo, dat men te Paturage, alwaer de raad, zyne zittingen heeft opgeschort, zegt de *Gazette van Mons*, dat de werklieden, niet weten, waer zy met hunne klagen henen moeten. Eenen dusdanigen staet van zaken, beneven hy de belangen van den werkmán kwetst, werpt een ongunstig oordeel over de instelling zelve, doet misnoegen geboren worden jegens het gemeente bestuur, welk men beschuldigt, de oorzaak te zyn, dat het regt zynen loop niet meer heeft lyk van te voren. Het goevernement zou weldoen van intezien na maatregelen op dat de kiezing eerst-dags zou worden vastgesteld. (*Journal de Gand*.)

Het is op heden by de zeventien maanden geleden, dat de nieuwe wet, by koninglyk besluit, door gansch het land, verpligtend is verklaerd. Naby een jaer zyn de kiezers-lysten opgemaakt, en sints langen tyd, moeten hy het bestuur der gemeente, alle maatregelen genomen, alle stukken gereed zyn om tot het inrigten des nieuwen raeds over te gaen. En nogthans hier te Gent, waer de noodzakelykheid van eene regtveerdige beslissing tusschen meester en knecht, zoo schreeuwend vereischt wordt, blyven de hedendaegsche Oudheids-kundige dier instelling, nog altyd oppermagtig den scepter zwaaijen der geregtigheid, gelyk zy het verstaen.

Wanneer zullen wy dier Wyzen ontlast worden? en wanneer zullen wy aen dien raad mannen zien die, wat beter begrypen, in hoe verre de beschaving, den werker aen het kennen zynen regten heeft onderwezen, en geleerd heeft dat de invloed des maatschappelyken toestands, tegen over de toepassing der wetten, eenen onzin is geworden, die, niet houdelyk is.

Te Paturages is er geen raad meer die zich om het regt van den werkmán bekremt. Hier te Gent blyft den ouden raad tot stand om met dit regt voor het oog van een ieder den spot te dryven, en vooral den meester te bevoordeelen, in geschillen, waerby de koninglyke besluiten volop overtreden worden, en die den stempel dragen, eener kwellende partydigheid. De schikkingen over het aenteekenen der afschriften op de werklivretten zyn overtreden; de raad vindt het goed. De overkomsten der pryzen tusschen meester en knecht, zyn miskent: de meester houdt het verdiende geld van den werkmán in den zak, weigert de werkboek aftegeven en houdt den vader van familie tien weken op straat zonder een cent gewin: De raad zegt dat het profytig is! wilt de meester tien ellen kaliko meer doen weven en weigeren dit te betalen!.... Kom aen, gaen wy naer Paturages, den raad der Prud'hommes preficiat wenschen dat zy hunne slapmuts hebben aengetrokken; ten minsten doen zy geen goed, zy doen geen kwaed, 't is 't effect van moederkenszalve.

In Gent is het iet anders, de raad is onvermoeibaer; hy zal blyven tot dat nieuwe leden de zetels ommekeeren, even gelyk men in de cerkel der katoen-nyveraers — zoo men zegt, gedaen heeft ten aanzien van den heer fabrickant Van Hoven.

Aen de maatschappy der Werkuigmakers.

I.

Wilt gy vreemdelingen in uw land zyn? uwen arbeid zien vernederen? uwe vrouwen en kinderen, ouders, bestaenden

en vrienden, aen gemis van werk zien lyden? wilt gy met duizenden op straat loopen, en de werktuigen, waervan gy de geweesels moet inkoopen en verslyten, onder uw oogen en als om u te braveren en te tergen, hier, uit Engeland zien binnen stroomen; het schoon en vernuftig bedryf der mekaniekeryen vernietigen, de werkhuizen zien opkramen, en ons den bedelzak voor toekomst geven? Wilt gy diegenen die ons van over zee komen, om onze plaats in te nemen, een overdreven dagloon zien betalen, als gy, met ruim zoo veel kunde, maer oneindig meer bezorgdheid op uw werk, dan zy, moet bidden, schier krimpen, in allen gevalle, niet zyn van buiten, gelyk gy u gevoelt van binnen, om 26, 30, a 35 centiemen per ure te winnen? wilt gy, in het zedelyk leven, dat het hart geen gevoel, dat de ziel geene stem heeft?

Dat al wat de mensch van waarde en van regt toekomst onder het verkroppen van menige onregtveerdigheden blyft neer gebogen? wilt gy de oogen blyven neerslaen en den knien buigen voor de vrees van het weinige nog te verliezen dat er van werk overblyft, en altyd en overal, aen den aerbeid lyk in het openbaer leven den staet van voogdy, aennemen en niets meer van den mensch laten overschieten, als het gene er van pas noodig is om tot het welzyn van anderen te vroeten? met een woord, wilt gy der gebieders, den stempel der lydende gehoorzaamheid op het voorhoofd dragen, en gekleurden zyn op den vryen vaderlandsche grond? Laet den hedendaegschen staet van zaken by den werker voortduren; blyft onverschillig, voor verbeteringen; nydig en afgunstig met elkanderen. Laet de wantrouw begaen; laet listen en lagen geworden en de tweespalk over uwe domheid den scepter zwaaijen, en.... legt u tot slapen!

II.

Welk is het doel der maatschappy van Werkuigmakers? heeft het niet voor grondslag, het verval van dit schoon ambacht van er optebeuren, en de bedryvigheid in de werkhuizen in overeenkomst te brengen met de noodwendigheden aen werktuigen in andere nyverheden, die op heden het vreemde bevoordeelen, en de penningen die de werkmán aen de gefabriceerde stoffen, verspeelt, uit het land dragen, om zinnelykheden te voldoen in den aankoop hunner machien, die men niet kan regtveerdig door geen enkele beweegreden.

Wat moeten wy doen, om dit doel te bereiken? Ziet rondom u henen, en ondervraegt de eenvoudige natuur. Alles spreekt ons van samenwerking en vereeniging. De vogelen in de lucht, de dieren in het woud, vereenigen zich, tegen het gevaer van een algemeenen vyand; en is den eik het enkele en bloeyende lighaem niet van talloze vertakkingen, die zich onder den grond ver van elkander uit een verspreiden, om het voedsel die zy uit de aerde trekken in dit enkele lighaem te vereenigen, en zyne kroon, met overvloedige en milde vruchten te overladen. De vereeniging is dus het eenige middel, om de toekomst van den werker te redden. Wy moeten de handen in elkander leggen en broeders zyn; de hoogmoed laten varen, onze harten, onze ziel, onzen wil, onze hoop, onze wenschen, ons heul en troost, ramp en lyden, in een enkel magtig wezen vergaderen en naer het voorbeeld van het kleine en moedige diertje dat men de bie noemt, tegen den algemeenen vyand, onze middelen van verdediging vereenigen.

III.

Om tot dit groote doel van eene broederlyke vereeniging te geraken, wat is er noodig? veel; doch niets boven de magt van den werker. Hy moet de maatschappy verkeerden niet, omdat hy volgens reglement verpligt is, maer uit liefde, uit nieuwsgierigheid om er van zaken te hooren spreken die, den geest ontwikkelen; zich te onderwyzen, aen al wat den werker weten moet, om mensch te zyn, en in de volksbeschaving, als het uer zal slaen, door den almogende in de toekomst afgeteekent, zyne bestemde plaats te nemen. Hy moet de maatschappy hanteren om de vriendschappelyke betrekkingen, met elkander, niet met het woord, maer met de daed, te verwezentlyke, opdat die genen die zwak van geest zyn, zich verkloeken aen den wil en den moed van anderen, die al vroeger hun hart, aen het heilige vuer des vooruitgang verwaermd hebben, en de straten der opkomende zon der ontvoogding, meer helder in het oog krygen.

Om dit edel doel te bereiken, en de gronden eener vaste verkleefdheid, aen elkander, aen te leggen, zal er zondag aenstaende 26 dezer maand een algemeene vergadering plaats hebben, voor al de leden der voornoemde maatschappy; in haer lokaal de Prins in den Ram, van 2 ure des namiddags te beginnen.

Er zyn gewigtige punten aen te raken, die van het leven der maatschappy kunnen beschikken ende deur aen de toekomst, voor het ambacht der mekaniekmakery, kunnen toe luiden. Het bestuur verhoopt dus dat de leden, alle andere belangen zullen ter zyde laten, om deze vergadering by te

woonen en dat alle harten er zullen tegenwoordig zyn, zelfs der leden die mogten ontbreken aen de zitting.

Geene vreemdelingen zullen toegelaten worden, en ieder lid is verplicht by het inkomen van zyn kaart voorzien te zyn.
Gent den 17 augustus 1860.

De Ondervoorzitter,
N. CLOOSTERMANS.

De Voorzitter,
V. GILLET.

Eene enkele Aenmerking.

Het ware niet onredelyk, ons dunkt, dat de heer Jules Dehemptine, de brutale handiwyze zyns meesterknechts een weinig intoomde. Zoo het schynt zou die heerknecht, zich al ver boven den meester stellen, en met den werker omgaan niet lyk een mensch van reden, maer wel als iemand die pas uit het strop komt.

Waerom toch datschreeuwen en roepen van's morgens tot 's avonds, dit uilen en tieren en vloeken zonder ophouden? het is immers de middel niet om, goed werk te maken? met reden omgaan en aentoonen, als dit werk te wenschen, laet waerby het komt, en vooral inzien of hetgeen men van den werker wilt, somtyds niet, aen zich zelve is toe te wyten; maer zich het hair uittrekken, en zich de borst slaen, en dansen van gramschap, is geen teeken van gezond verstand, en wy zullen daerby zeggen dat wy meestal tyd gezien hebben, van de genen die hemel en aerde schynen te verzetten, als er eene vlieg in den weg komt, veel al mannen zyn die zich door geen andere middelen kunnen doen gelden.

Telegrafiek berigt.

Weenen, 10 augustus.

Eene depeche uit Weenen meldt, dat het komitee van den ryksraad in zyne geheime zitting met 18 stemmen tegen 3 aengenomen heeft al de provincien van Oostenryk volgens het federatief stelsel in te rigten, zooals de gedeputeerden van Hongarië voorgesteld hebben.

Uit het rapport van den minister van finantien blykt, dat men het tekort der schatkist zal kunnen dekken, zonder nieuwe belastingen te moeten invoeren.

Turyn, vrijdag.

Men meldt uit Napels, dat er gestadig troepen aenkomen, om de stad te verdedigen.

De ontscheepte Garibaldisten rigten in Calabrië den opstand in.

De vreemde gezanten hebben hunne families op de oorlogschepen hunner natien gebragt.

Londen, maendag morgend.

The Post zegt in een artikel over de zaken van Italie dat, byaldien Garibaldi den koning van Napels en den Paus ontroondt, Oostenryk noch Spanje zouden tusschenkomen en dat men dienstvolgens niet te denken heeft, dat de gebeurtenissen van Italie de wereldvrede zullen stooren.

The Morning-Cronicle verzekert dat Garibaldi al zyne voorbereidselen voor eene ontscheping te Napels heeft gedaen.

Londen, maendag.

Eene depeche uit Berlyn zegt, dat Oostenryk er van afgezien heeft van Venitiën door Duitschland te doen waerborgen. Nogtans is er te Teplitz tusschen Pruisen en Oostenryk eene overeenkomst tot stand gekomen. Indien Oostenryk aengerand wordt, dan zal het alleen tegen Italie vechten, maer Duitschland zal Oostenryk helpen, byaldien zich andere groote mogendheden met de zaak bemoeijen.

Turyn, zondag.

De inschryvingen voor de leening zyn gisteren gesloten. De inschryving bedraegt drymael zooveel als de gevraagde somme.

M. Manna is vrijdag naer Parys getrokken.

Zalzburg, 12 augustus.

Heden heeft de inhuldiging van den yzeren weg van Zalzburg plaats gehad.

De toast van den keizer van Oostenryk, zegde onder ander het volgende: « De gevoelens van eendragt, welke wy by onze geburen ten onzen opzichte ontwaren, hebben wy ook voor al de deutsche bondgenooten, en het ware my onmogelyk in deze omstandigheid niet te denken op den gelukkigen dag, dat de prins regent my de hand drukte ter vestiging van de gelyke gevoelens, die ons bezielde. »

De toast eindigde met deze woorden:

« Leve de koning van Beijeren! Leve het dappere volk van Beijeren! Leve de vorsten en de volken van Duitschland! »

Het antwoord van den koning van Beijeren was even zoo geestdriftig en bewyst dat Duitschland tot den oorlog gereed is.

Weenen, 12 augustus.

Prins Daniëlo is erg gekwetst door eenen Montenegryn. Een kogel heeft hem in den onderbuik getroffen. Men weet nog niet of de wonde doodelyk is. De moordenaar is aengehouden.

Napels, 12 augustus.

Al de vyandelyke dagbladen zyn opgeschorst.

Genoa, 15 augusty.

De tyding dat Garibaldi met 8,000 man in Calabrie ontscheept is, wordt gelogenstraft.

De staet van beleg is te Napels uitgeroepen.

Konstantinopel, 8 augusty.

Men heeft een komplot ontdekt, 't welk tot doel had de gezantschappen te plunderen. Er zyn talryke aenhoudingen gedaen.

Gemeenteraad van Gent.

In de zitting van 11 dezer, heeft de heer Borgemeester, den Raed, met het inzicht kenbaer gemaekt van den nieuwen boulevard, der statie van Gent, den naem van: Boulevard-Frère-Orban. — Bolwerk-Frère-Orban, te geven. De Borgemeester druk zich uit als volgt:

Gelyk gy weet Mynheeren, dat de *Moniteur*, het koninglyk besluit heeft afgekondigd, die de overeenkomst goedkeurt, tusschen het goevernement en de stad gesloten, aengaende de vergrooting, van het bolwerk der statie en dit, van den oostkant.

Ofschoon, dat het Kollegie het voorregt bezit, de namen aen straten en openbare plaatsen te geven, wy hebben gewild dat heden de Raed, deel neme aen de zoo wel verdiende eerbewyzing, wegens een naem, die zynen naem heeft gecheit aen een der grootste hervormingen van onzen tyd: de afschaffing van het oktrooi. (Toejuiging.) Het nieuwe bolwerk zal dus de naem dragen van Frère-Orban. (Nieuwe toejuiging.) Een steen van graniet, die voor opschrift, de oorzaak zal behelzen, waerom men dien naem, by uitsluiting van alle anderen, aen dit bolwerk heeft verkozen, zal ter eere van den minister van financien ter plaats worden in gesteld. (Toejuiging.)

De raedsheer *De Muynck*, stelt voor het vleesch, openbaer en by de mode van meestbiedende op de markt te verkoopen, lyk dit op heden nog in zwang is te Parys, hy geeft de volgende maetregelen op:

1° Het verkoopen by uitroep en aen den meest biedende, voor al het vleesch van den buiten en van den abattoir.

2° Een genoegzaam getal makelaers inrigten, van wien de bezigheid zou bestaan, in het ontvangen en in bewaring houden van het vee en die te verkoopen by uitroep aen den meest biedende of vriendschaps halve. En als wanneer de beesten aldus niet verkocht worden, die te dooden in den abattoir en het vleesch er van te verkoopen, by uitroep of nog eens vriendschaps halve.

3° De exploitatie van den Abattoir in overeenkomst brengen met de grondbeginselen van de vrÿe konkurentie en aen ieder het regt toe te kennen van er de beesten te doen in slachten.

Mynheer de Borgemeester stelt voor, de motie van mynheer *De Muynck* tot het onderzoek der nyvereids kommissie te zenden.

Er is ook gesproken in die zitting van het pakhuis op den koormarkt, tot eene stadsschool om te keeren, alwaer men op korten tyd 200 250 leerlingen van het vrouwelyk geslacht zou opnemen, met zeer weinig aen dit gebouw toe te brengen.

Doel der Maetschappij: VLAMINGEN VOORUIT.

VERVOLG.

Maer, zoo de hoedanigheid van Waal of Vlaming ons door de geboorte aankleeft, gevolgentlyk onvermijdelijk is, anders is het gelegen met de hoedanigheid van openbaer ambtenaar. Wanneer men dus, als eene winstgevende levensbaan, den stand begeert van openbaer ambtenaar van den Staat, wat is er natuurliker dan dat, onder de vereischen bepaald om die te verkrijgen, zich ook deze bevindt dat men de taal kunne spreken en schrijven dergenen, Walen of Vlamingen, in welker dienst men verlangt te treden, en wier vrÿheid men in de uitoefening van zijn ambt zal te handhaven of wier belangen men zal te verdedigen hebben? Te willen, regstreeks of langs zijdelingsche wegen, aen de Vlamingen of aen de walen, als staatsburgers of leden van de nationale soevereiniteit, de verplichting opdringen om de taal hunner openbare agenten of ambtenaren aen te leeren, is, in waerheid, hun in hun eigen land eenen vernederende toestand maken, gelykende aen dien van eenen huisbaas, dien men zou dwingen zijne geliefkoosde taal af te staan ten voordeelen der taal die het aen eerbiedvergetene onderhoorigen zou belijfd hebben te verkiezen, om met hem om te gaan. Indien de vergetelheid, waaronder de regte der Vlamingen tot hertoe geleden hebben, onder zekere opzichten eene verklaring vindt in het edelmoedig gevoel der omwenteling van 1830 ten voordeelen der Walen, eertijds zelfs in hunne moedertaal gekrenkt, het uur is gekomen dat men in den constitutioneelen weg terugkeeren en de Walen en de Vlamingen, als gebroeders, op den voet der volkomenegelykheid stelle. De Vlamingen, lidmaten van den soeverein, hebben het regt om geëerbiedigd en gehuldigd te worden, wat hun-

ne tael betreft, in de zelfde hoedanigheid als de Walen, en onder dit opzigt is alle krenking van wege de openbare magt aen die wederzijdsche regten, eene onmiskembare schending, van den vereenigingsbond in 1830 onderschreven, eene inbreuk op de belgische nationaliteit zelfs!

Dusdanig is nopens het gebruik der beide nationale talen in België het gevoelen der *Vlamingen vooruit*, dusdanig zyn ook de begrippen van regtvaardigheid en gelykheid die zy besloten hebben onder hunne medeburgers der negen provincien te verspreiden.

De opgave der *Vlamingen vooruit* bepaalt zich niet bij die enkele punten.

Onder den ouden regeeringsvorm van het goddelijk regt, lag de werkdadige politiek, gelyk wij het deden opmerken, gansch opgesloten in de huldiging van den vorst; in de plaats van dit grondbeginsel hebben de rede en het meer ontwikkelde menschenlyk zelfbewustzyn het grondbeginsel gesteld van de oppermagt der natie; het bedwingend kenmerk der oude politiek is op die wijze teenemaal afgeschaffd; 't is voortaan der verheffing des staatsburgers en de verwezenlijking van zijne feitelijke vrÿheid, die de maatschappelyke krachten en de gevestigde magten alleenlyk moeten in het oog houden.

Moet in eenen staat niet alles, van den voet tot het top, punt, in overeenstemming gebragt worden met het heerschend en bestierend grondbeginsel van dien Staat? Zoo dus eertijds alleen de luister van den belgischen vorst de ministers en onderhoorigen moest bekommeren, thans moeten alle de strevingen der openbare gezagvoerders strekken om het welzijn te verzekeren van de gezamentlijke staatsburgers, op hunne beurt opperheeren van den Staat geworden.

De *Vlamingen vooruit* achten dat deze eenvoudige waarheid, die geheel de praktische politiek beheerschen en hare werkingmiddels inboezemen moet, door niemand kan gelochend worden die aendachtiglyk de 139 artikels der Constitutie van den 7^{en} februarij 1831 gelezen heeft. Er doen zich hier natuurliker twee vraagpunten op. Deze dienen opgelost te worden.

Wat moet men thans verstaan onder deze woorden: het stichten der feitelijke vrÿheid der belgische staatsburgers?

En dan: door welke hoofdmiddelen zou dit noodzakelijke werk der maatschappelyke hervorming dienen aengevangen te worden?

Laten wij, om het antwoord te kennen, eenen zeer juist, onder de oude alleenheerschappij gevolgden regel, te rade gaan, toen degene die tot het welzijn van den Staat arbeiden wilden, vooraleer zij handelden, eerbiediglyk het gevoelen en de bevelen van den vorst zelf gingen vernemen.

Zie hier den nieuwen soeverein: hem zyn hulden en eerbied verschuldigd.

Burgers van den Staat, landbouwers of nijveraars, kooplieden of ambachtslieden, die gezamentlyk den door het Nationaal Congres van 1830 afgekondigden soeverein uitmaakt, welk is uw verlangen, wat is uw bevel? wat onbreekt u opdat gij u in bezit zoudt gevoelen uwer feitelijke vrÿheid?

« Wy willen gelukkig en vrÿ zyn door ons zelve, door de onmiddelijke vrucht van onzen arbeid; wij willen dat de wetten en de instellingen van den Staat ons, over het geheele land, de mogelijkheid verzekeren om de vruchtbaarheid onzer velden, den rykdom onzer stallen, de voortbrengingsmagt onzer werkhuzen, de bedryvigheid onzer fabrieken en onzer handelshuzen tot de hoogste magt te verheffen. Want hy alleen is een vrÿ man, die in den kring, waarin hy met zyn huisgezin leeft, vrÿlyk werken kan, en door zyn persoonlyk eigenstreven alle zijne behoeften kan bevredigen. »

Wordt voordgezet.

Gent, 18 Augusty.

Onze *Gevaert*, is door de keizer Napoleon, tot ridder van het Eere Legioen, benoemd.

Audenaerde. — De prÿsuitreiking in het kollegie, dezer stad, onder voorzitterschap van den Biskop van Gent, is vastgesteld op maendag 20 dezer om 10 1/2 ure 's voormiddags.

Dendermonde. — Men klaegt hier ook van de duerte van het vleesch en het is 25 cent, goedkooper nog als in Audenaerde.

Het portugeesch goevernement, heeft zynen douanen tarief herzien voor de inkomende regten op zyde, katoen, wol, zoowel ruw als bewerkt, huiden en lederwerk, aerderwerk, droogeryen, geneesmiddelen, tin, koper, yzer, staef, goud, zilver, brons, rytuigen, boeken, papier, platen en drukwerken, sterke dranken en likeuren, zoo mede een aental anderen artikelen zullen 20 a 40 p. % minder betalen dan de tot nu toe bestaende inkomeregten.

Denkwyze over den eigendom van den Grond.

« Wanneer men slechts de natuer nagaet, bestaat er nergens iets dat meer toebehoort aen den eenen als aen den anderen;

indien, dit stuk gronds, op heden den eigendom is geworden van dezen, en dit andere, van genen, dat komt daer uit voort, of te wel, van er zich den eersten te hebben van meester gemaakt, gelyk die genen die onbewoonde landstroken te gemoet komen, waer van niemand het bezit heeft genomen; of aengewonnen door de magt der wapenen; of verkregen door zekere wetten of door voorwaerdelyke of onvoorwaerdelyke overeenkomsten, of zelfs door het regt van het lot. » (Cicero de Officiis.)

Men verstaet, dat God, vooreerst aen den mensch, al wat in de natuer is, in gemeenschap heeft gegeven, zoo wel, dat er niets is dat meer behoort aen den eenen als aen den anderen, schoon, dat men het gebruik dezer gemeenschaps goederen, moest regelen, volgens dat, de gesteltenis, van het menschelyk geslacht, de schikking der samenleving, en de weldaet van den vreden het vereischte.

Zoodan, wannernog het menschelyk geslacht zich by een klein getal personen bepaelde, men vergenoegde zich met aentenemen, dat, van zoo haest iemand zich van een ding zoo meester gemaakt hebben, in den zin, van het tot zyne behoeften te doen dienen, geen, anderen mensch hem er moogt van onteigenen: in derwyze nogthans, dat de grond, des bestaens zelve van iet, dat iet voortbrengt, gemeenschappelyk onder allen bleef voortduren. Doch toen het menschelyk geslacht zich in zoo verre vermenigvuldigde en dat men nu begonnen was met het land te bezorgen om er het noodige uittrekken voor zich te voeden en te kleeden, heeft men, om de betwistingen te vermyden en de regelmatigheid met het order in den handel van het leven te brengen, aen een ieder, in eigendom de grond en de zelfstandigheid van zekere dingen toegekent.

Puffendorf — Id.

Gy hebt uwe rykdommen, van uwe voorouders gekregen, zeide Pascal, aen een Hertog; maer is het niet het feit van duizende gevallen, dat uwe voorvaderen die hebben by een verzameld, en u die bewaerd hebben. Denkt gy ook misschien, dat die rykdommen, door eenige wetten der natuer, van uwe voorvaderen tot u zyn overgebracht? Dat is niet echt. Die schikking is slechts gegrond, op den wil der wetgevers, die mogelyks goede redenen gehad hebben, om het aldus vast te stellen; doch van welke redenen geen enkele kan bestaan door het regt dat gy op die goede ren hebt.

Nicole — Id.

Wanneer men zyn gepeins stil houdt op de eigendommen deszelfs gemeenschappelykheden, men is getroffen, door een algemeene gedachte, die wel verdiend van doorgrond te worden, deze, dat byna al de burgerlyke instellingen gemaakt zyn ten voordeele der genen die bezitten. Men is verschrift als men het boek der wetten naziet, van nergens niets anders er in te ontdekken als de bevestiging dier waarheid. Men zou zeggen dat een klein getal menschen, achter zich, de aerde verdeeld te hebben, wetten van vereeniging en verzekering, tegen de menigte gemaakt hebben, even gelyk men in een bosch schuilplaatsen, zouden tot stand brengen om zich tegen den aanval der wilde dieren te beschutten. Nogthans, men mag het zeggen, na wetten op den eigendom, op de geregtigheid en de vryheid, te hebben ingerigt, men heeft byna niets gedaen, voor de talrykste klas der burgers. Wat geeft ons de wetten op den eigendom? Zouden zy kunnen zeggen: wy bezitten niets. Uwe wetten op de geregtigheid? wy hebben niets te verdedigen? uwe wetten over de vryheid? Indien wy geen werk hebben, wy sterven morgen van honger.

Nekker. — Id.

Nieuwe groote Komeet.

By het afloopen dezer maend is het waerschyndelyk, dat de groote komeet die men in 1836, aen het oog heeft zien blaken, zich terug zal vertoonen, men weet dat dit hemelsch lighaem de steert ster van keizer karel genoemd wordt.

Als de voorzeggung der wetenschap zich verwezentlykt, zal de mensch hier op aerde aen eene dier verhevene vertooningen genieten, die getuigen der oneindige en onsefbare grootheid der schepping. Deze komeet, is wel de schitterendste onder alle de genen die men tot hier toe heeft waergenomen. De stroom van het licht die men den staert noemt, is onmeetbaar want wanneer het mindpunt der komeet juist boven ons hoofd is, zal de lichtstroom die zy achter zich laet, nog beneden de lyn van den keerkkring te zien zyn.

Geneesmiddel tegen de koorts.

Het spaensch dagblad: Las Novedades, dat het peterselie-zaad, een krachtig geneesmiddel is, tegen den derden daegschen koorts. Twee soldaten van Afrika terug gekeerd, en die ten gevolgen van hun verblyf in mdrassige streken, der koorst waren aengedaen, zyn door dit middel genezen geworden.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

Huwelijken.

Van 10 tot den 17 augustus.

Gustaaf Van de Walle 25 j., zonder bedl., Hooge Zonnestraat, met Aminia De Praeter, 27 j., z. bed. Violettestraet. — Jan van Waeyenberghe, 34 j., bakker, Kort Onderbergen, met Rosalie Boudonck, 36 d., zonder bedl., idem. — Leonard De Keuckelaire, 38 j., dagl., Heuvelplaats, met Victoria Dhont, 30 j., kantw., idem. — Seraffen Nachtegale, 40 j., tafelnicht, St. Janstraat, met Rosalie De Deken, 33 j., keukenmeid, Drapsstraat. — Jan Noblesse, 52 j., fabriekw., Kortrykschest., met Maria van Wassenhove, 31 j., fabriekw., Hebberechtstr., — Henri Van Overberge, 26 j., bliklager, Saliest., met Virginie Rottier, 30 j., klakmaekster, Brandstr., — Leopold Hebbelynck, 27 j., wagenmaeker, lange Wyngaerdstr., met Pharaïde Van Delsen, 29 j., werkster, idem. — Floris Morrie, 23 j., wever, korte Zilverst., met Marie Heyntjens, 21 j., weefster, Leikaci. — Bruno Van Lancker, 35 j., dagl., Kortrykschepoort met Joanna De Walsche, 32 j., dienstmeid, Kortrykschest., — Desiré Vleurineck, 29 j., behanger, Oudburg, met Adele Buysens, 25 j., knopm., Blandinustr., — Isedoor Geirnaert, 21 j., fab., Tinnepoets, met Adele De Roep, 18 j., id., St-Pharaïdeplaats. — Gustaf De Schepper, 21 j., schrynw., Oud-Kast, met Julie Francet, 22 j., fabriekw., Geuzenberg. — Karel Demangeleire, 47 j., herbergier, Modenaes, met Julie Verdoneck, 34 j., dienstm., Savaenstr., — Joannes Tré, 33 j., yzergiet, Kazernest, met Marie Wynendaale, 41 j., koophandelaerster, Kortrykschest., — Marcelinus Dhondt, 41 j., daglooner, Nazareth, met Joanna De Smet, 44 j., id., Veerstr., — Jan Verlot, 26 j., fabriekw., Belnik de Vreesse met Rosalie van Roosebeke, 27 j., id., St-Lievensst. — Isidore Coryn, 28 j., landb., S.-Martens-Lathem met Virginie Wauters, 24 j., kantwerkster, Rogierstr.

Geborten van den 9 tot den 15 Augusty,

Mannelyk geslacht . . . 52)
Vrouwelyk geslacht . . . 56) Totaal 108

Sterfgevallen van den 10 tot den 16 Augusty

Jan Vandervael, 53 j., dagl., Verleplaats. — Cornelius Minne, 62 j., id. St-Gillestr. — Eduard Janssens, 41 j., timmerman, Stoppelstraat. — Karel Tineck, 48 j., spinner, Coupure. — Isabella Steenbrughe, wed. Verbruggen, 74 j., Savaenstr., — Katharina Savereys, 30 j., h. Carpentier, Bagattest. — Maria Van Teemsche, 76 j., wed. Dekeyster, St-Catharinastraat. — Michiel Van Geertruy, 79 j., z. bedl., Byloke. — Karel De Pauw, 53 j., hoedenmaker, Koepoortstr. — August Berangier, 33 j., zond. bed. Molenaersstraat. — Frederiek Tremerie, 61 j., timmerman, Pluimstr. — Adelaïda Roose, 15 j., zond. bed. Brusselschevest. — Joanna Vandereruyssen, 39 j., h. Verleye, Bagattest. — Maria Vandermeeren, 77 j., wed. D'haenens, St-Antoniusskaei. — Emmanuel Desmet, 29 j., dagl., Winkelstege. — Jan Denaert, 69 j., dagl., Bogaerdstr. — Desid. Demeyer, 37 j., z. b. Papegaest. — P. Rôbrouck, 58 j., werktuigm. Phenixstr. — Adela Stevens, 22 j., kl. Papegaest. — Celestinus de Coninck, 72 j., landb. Coupure. — Soph. Van Kerkhove, 48 j., wed. Bemindt, Gr. Meerhem. — Eug. Fiering, 14 j., kantw. Zoutstr. — Franciscus Desmedt, 73 j., zonder bedryf, buiten de Kortrykschepoort. 23 kinders onder de 3 jaren.

MERKTEN.

REGERING VAN GENT.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter.	10 augusty.	17 Augusty.
Witte tarwe	25 80 a —	25 — a —
Rode id.	25 34 a —	26 15 a —
Rogge	16 99 a —	17 — a —
Geerst	12 92 a —	12 50 a —
Boekweit	18 50 a —	— a —
Haver	11 78 a —	12 8 a —
Aerdappelen, 100 k.	6 — a —	6 — a —
Boter, per kilo.	2 — a 2 18	1 90 a 2 14
Eijeren, de 26	1 17 a 1 45	1 55 a 1 45

BROODZETTING.

Van den 17 om in te gaen den 19 augusty.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild.	fr. 0 41
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	» 0 52
1 Kilo rogge.	» 0 22

KORTRYK.

Per hektoliter.	6 augusty.	15 augusty.
Witte tarwe	20 66 a 24 72	24 32 a 26 —
Rode tarwe	21 52 a 21 82	25 32 a 24 16
Rogge	12 — a 15 50	15 32 a 15 66
Haver	9 — a 12 —	10 66 a —
Boter per 1/2 kilo	1 — a 1 18	1 — a 1 18
Eijeren per 25	1 26 a 1 34	1 45 a 1 34
Aerdappels 100 kil.	5 — a 6 —	5 — a 6 —
Koolzaedolie 105 kil.	52 10 a 56 —	55 10 a 55 10
Lynolie, de 105 kil.	40 10 a 41 —	40 — a 40 10
Koolzaed, per hekt.	— a —	— a —
Lynzaed	— a —	— a —
Koolzaedkoek. 100 kil.	— a —	— a —
Lynkoeken	— a —	— a —

DENDERMONDE.

	6 augusty.	15 augusty.
Lynolie p. 157 l. fr.	88 42 a 88 89	90 24 a 91 45
Koolzaedolie	122 44 a 125 56	122 — a —
Kempolie	— a —	— a —
Lynkoek. 1215 kil.	157 60 a 275 74	265 4 a 281 18

Koolzaedkoeken	— a —	— a —
Kempkoeken	— a —	— a —
Lynzaed, p. hekt.	20 85 a 22 67	20 85 a 25 58
Koolzaed	— a —	— a —
Kempzaed	— a —	— a —
Geerst	— a —	— a —
Haver per 100 kilos	52 50 a —	27 72 a —
Vreemde tarwe 80 kil.	— a —	— a —
id. rogge 70 kil.	— a —	— a —
Inl. Tarwe 150 l.	26 50 a 53 55	29 92 a 54 2
Inl. rogge 150 l.	19 95 a 21 77	22 67 a 25 58

GEERAERDSBERGEN.

Per 100 kilos.	6 augusty.	15 augusty.
Tarwe	29 — a —	29 — a —
Mastelein	24 — a —	25 — a —
Rogge	20 — a —	20 — a —
Haver	25 — a —	24 — a —
Boonen	— a —	21 — a —
Aerdappels	8 — a —	8 50 a —
Ruw vlas	— a —	1 55 a —
Boter (5 kil.)	5 25 a —	5 40 a —

FOIREN EN JAERMERKTEN.

Foiren. — Augusty.

26 Dendermonde, 8 dagen.	29 dagen.
27 Antwerpen, groote Foire,	Kortryk, 15 dagen.
Augusty. — Jaer-, Peerden- en Veemerkten.	
20 Exaerde; Moorslede, j.	Ledeberg en Oedelgem; Jabeke, j.
21 Sottegem en Wervicq, j.	—
22 Deynze, j.	28 Overmeire en Alveringhem;
24 Moescroen, veemerkt.	Waereghem, p.
26 Rousselaere, j.	29 Loo en Elverdinge, j.
27 Syngem, Geraerdsbergen,	50 Poperinge, j.

ANNONCEN.

VOORNAEMSTE VERKOOPINGEN

Van Roerende Goederen, welke te Gent van 20 tot 25 Augustus 1860, zullen plaats hebben.

Woensdag 22 Augusty 1860, ten 3 ure namiddag, in den Casino, te Gent, definitive verkoopung van Planten, door FERD. VERHULST, en directie van den Horticuileur JEAN VERSCHAFFELT.

BERIGT.

Zondag 19 Augusty 1860, zal er in de estamiet het Vliegende Peerd, buiten de Brugschepoort, eenen Zangkundigen avondstond plaats hebben, waervan het program hier volgt:

EERSTE DEEL.

- 1° Durfde ik t'haer eens zeggen, kluchtlied.
- 2° Les Roses aux rosiers, Romance.
- 3° De boertjes smelten van vreugde en plezier, boertig lied.
- 4° De Schoolmeester of de Prysuitreiking, tooneelstuk.

TWEEDE DEEL.

- 1° Charles-Quint, romance.
- 2° Groot air voor tenorstem uit La Favoritte.
- 3° L'Adieu, romance.
- 4° Ware ik eens koning.
- 5° De Loteling, kluchtlied.
- 6° Pot-Pourri van vlaemsche Nationale Volksliederen.

Men zal om 7 1/2 ure stipt beginnen.

De spiders van Hooremans die geven een HESPE te verteerlingen, wegende van 15 tot 22 pond, op den Zondag van St. Pieters kermis, 19 Augustus, aen al de spiders der maetschappy; van ieder fabriek 4 mannen. Men zal om 3 uren namiddag beginnen op St. Pieters voetweg in den ouden Zwyger, N° 32, by Petrus Viegert.

IN HET KLEIN MOORKEN.

FABRIEK VAN TABAK EN CIGAREN,

DOOR H. G. DE NETTE-VAN LOO,

Gewoond hebbende St. Lievens - Vest n° 2, als nu woonachtig Keizerstraat, n° 44.

BUREEL VAN VERZEKERING

Tegen Brand, Leven, Schipsgevaer, Hagel, enz.

BERIGT.

In den Estamiet het VISSCHERSHUIS, n° 173, buyten de Keyzerpoort, by CH. AVERMAETE, zyn dagelyks te bekomen alle sorten van Gebakken en Ingeleyden Visch, Gestofden Paling, enz. Alles aen zeer gematigde pryzen.

Hy beveeld zich in de gunst van een ieder.

F. L. DULLÉ-PLUS, Drukk. Hoogpoort, 27.